

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący - SSR Wojciech Kottik

Protokolant – st. sekr. sąd. Jolanta Jarmołowicz

bez obecności oskarżyciela publ.

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2017r., sprawy

B. S.

córki J. i M. z domu P.

ur. (...) w B.

obwinionej o to, że:

w dniu 04 grudnia 2015 r., o godz. 11³⁰ na ul. (...) (strefa zamieszkania) kierując samochodem m-ki O. (...), kolor nadwozia(...), w chwili zdarzenia o nr rej. (...), nie zachowała bezpiecznego odstępu od omijanego samochodu m-k m-ki V. (...) o nr rej. (...) doprowadzając do zderzenia z tym pojazdem powodując jego uszkodzenie, po czym oddaliła się z miejsca zdarzenia nie zatrzymując pojazdu

- tj. za wykroczenia z art. 97 kw w zw. z art. 23 ust. 2 oraz art. 44 ust.1 pkt. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym,

ORZEKA

I. obwinioną **B. S.** uznaje za winną popełnienia zarzucanych jej czynów z art. 97 kw w zw. z art. 23 ust. 2 oraz art. 44 ust.1 pkt. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym i za to z mocy **art. 97 kw w zw. z art. 9 § 2 kw** skazuje ją na **karę grzywny w wymiarze 500,- (pięćset) złotych;**

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinioną od kosztów postępowania i opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

W dniu 04 grudnia 2015 r., ok. godz. 11⁽³⁰⁾ B. K. (1) siedząc w kuchni swojego mieszkania położonego na(...) budynku przy ul. (...) paliła papierosa i wyglądała przez okno. W pewnym momencie spostrzegła kobietę kierującą samochodem m-ki O. (...) koloru(...) o nr rej. (...), która wykonywała manewr cofania i podjeżdżania do przodu wśród ciasno zaparkowanych pojazdów pod blokiem. Czyniła to na tyle nieostrożnie, że przykuło to uwagę B. K.. W pewnym momencie kierująca O. uderzyła przodem – prawą stroną przedniego błotnika swojego pojazdu w zaparkowany po przeciwnej stronie samochód m-ki V. (...) należący do sąsiadów obserwującej. Kierująca O. nawet nie wysiadła z pojazdu i odjechała w stronę wyjazdu z osiedla. B. K. o wszystkim telefonicznie zawiadomiła sąsiadów – właścicieli G., a ci Policję. Wezwany na miejsce patrol Policji dokonał oględzin pojazdu V. (...) o nr rej. (...) stwierdzając, że posiada

on uszkodzony zderzak przedni i pas przedni (tzw. (...)) Funkcjonariusze po numerze rejestracyjnym pojazdu sprawcy ustalili właścicielkę tego pojazdu, którą okazała się M. A. (1). Skontaktowali się z nią telefonicznie i ta oświadczyła, że należący do niej pojazd sprzedała. Po kilku dniach przesłała kopie umowy sprzedaży tego pojazdu, z której wynikało, że pojazd m-ki O. (...) o nr rej. (...) sprzedała obwinionej B. S. w dniu 28 kwietnia 2013 r., mieszkającej w miejscowości L. gm. P.. W dniu 18 stycznia 2016 r., funkcjonariusz Posterunku Policji w P. udał się do miejsca zamieszkania obwinionej i ustalił, że samochód O. (...) sprzedany obwinionej przez M. A. o nr rej. (...) i nr podwozia (...) ma nadwozie w kolorze (...). W chwili oględzin był on pozbawiony wszystkich kół, miał uszkodzenia karoserii, pokryty był warstwą śniegu i miał zdjęte numery rejestracyjne. Jak ustalił to również funkcjonariusz obwiniona posiadała drugi samochód marki O. (...) o(...) kolorze nadwozia, który w chwili oględzin posiadał numery rejestracyjne (...). Pojazd ten pochodził z tego samego rocznika co drugi pojazd tej marki i różnił się tylko kolorem nadwozia i w chwili oględzin był sprawny.

(dowód: notatki urzędowe – k. 4, 5, 6; kopia (...) k. 7, kopia umowy kupna sprzedaży k. 8, wydruk z bazy (...) k. 11-12; wydruki zdjęć dokumentów – k. 16-21; płyta ze zdjęciami – k. 22; wydruki z bazy (...) k. 23 -27, 38; szkic k. 31; kopia dowodu rejestracyjnego i umowy k. 36, 37; opinia(...) k. 63 – 65; kosztorys k. 77-78; częściowo wyjaśnienia obwinionej – k. 79, zeznania świadków – B. K. k. 79v; M. K. k. 79v)

Obwiniona, w wyjaśnieniach złożonych zarówno na etapie czynności wyjaśniających, jak i na rozprawie nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i wyjaśniła, że wyklucza, aby w dniu zdarzenia była w miejscu wskazanym we wniosku o ukaranie i kierowała tam O. o takim numerze rejestracyjnym. Przyznała, że miała O. o numerze rejestracyjnym jak we wniosku, o nadwoziu w kolorze(...), jednak uległ on zniszczeniu w wypadku w kwietniu 2015 r. i od tego czasu stał na „kołkach” O tej porze w tym dniu były po „nocy” w pracy i na pewno spała w domu. Przyznała że miała również drugiego O. – (...), ale o innych numerach rejestracyjnych i poruszała się nim tylko ona. (wyjaśnienia obwinionej – k. 79)

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia obwinionej nie zasługują na wiarę. Wbrew jej przekonaniu istnieją przesłanki – materiał dowodowy, który pozwala na ustalenie, że to właśnie ona kierowała przedmiotowym pojazdem w dniu zdarzenia i to właśnie w trakcie wykonywanego manewrów parkowania kierowanego przez nią pojazdu doprowadziła do najechania na zaparkowany z jej przodu samochód m-ki V. (...).

Takim w pełni obiektywnym dowodem są zeznania świadka B. K., osoby całkowicie obcej, zarówno do obwinionej, jak i pokrzywdzonych i tym samym niezainteresowanej osobiście wynikiem postępowania. Świadek, mimo, że miała możliwość przyjrzenia się obwinionej na rozprawie dopiero ponad rok od zdarzenia, to jednak przyznała, że obwiniona jest podobna do osoby kierującej samochodem O. w dniu zdarzenia. Zaznaczyła również, że w dniu zdarzenia kierująca była ubrana w kurtkę i przez to wydawała się jej tęższa. Kiedy była przesłuchana przez prowadzącego czynności wyjaśniające funkcjonariusza po raz pierwszy nieco ponad miesiąc od zdarzenia na okazanych jej zdjęciach, bez cienia wątpliwości rozpoznała samochód O. (...) koloru (...) jako pojazd sprawczyni zaznaczając, że miał on w dniu zdarzenia inne numery rejestracyjne.

Kolejnym dowodem, który łączy się z tymi zeznaniami, są zdjęcia z oględzin pojazdów wykonane w dniu 18.01.2016 r. przez funkcjonariusza Policji w miejscu zamieszkania obwinionej. Wynika z nich, że wprawdzie samochód O. (...) należący do niej o (...) kolorze nadwozia był pozbawiony kół i nosił widoczne ślady uszkodzenia, to jednak był również pozbawiony tablic rejestracyjnych czyli nr (...) (...), które widziała świadek. Natomiast drugi O. (...) (z tego samego rocznika i identycznego modelu) był w dniu oględzin „na chodzie”. Miał wprawdzie założone tablice rejestracyjne o innym wyróżniku tj. (...) ale na zdjęciach tych widoczne są również charakterystyczne nakładki na nadkola w tym pojeździe o widocznie różnym odcieniu od zderzaka, sugerujące ich wymienienie. W tym miejscu miało właśnie dojść do kontaktu prawego nadkola O. z samochodem V. (...). Nie było możliwość przeprowadzenia dodatkowych oględzin pojazdu obwinionej z uwagi na zatarcie w nim silnika. Ze zdjęć tych można wywieść logiczny wniosek, że w dniu zdarzenia (...)samochód O. (...) miał założone tablice rejestracyjne pochodzące od drugiego, uszkodzonego O. obwinionej.

Jako mało istotne i niewiele wnoszące do sprawy Sąd uznał zeznania pokrzywdzonej, która o sprawie dowiedziała się wyłącznie z telefonu sąsiadki i z uwagi na chorobę nie miała okazji nawet obejrzeć uszkodzeń w swoim pojeździe.

Jako w pełni wiarygodną Sąd uznał opinię biegłego(...) wydaną w niniejszej sprawie z uwagi na jej jasność i rzetelność. Podobnie Sąd ocenił pozostałe dowody z dokumentów.

Biorąc pod uwagę przytoczone wyżej argumenty Sąd uznał, że przeprowadzone dowody tworzą ciąg poszlak, które w pełni pozwalają na przypisanie obwinionej popełnienia zarzucanych jej czynów wyczerpujących dyspozycje przepisów art. 97 kw w zw. z art. 23 ust. 2 i art. 44 ust. 1 pkt 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Jako okoliczności obciążające przy wymiarze kary Sąd uwzględnił postawę obwinionej która mimo spowodowania niewielkich uszkodzeń pojazdu nawet nie próbowała sprawy wyjaśnić na miejscu uciekając z miejsca kolizji. W miejscu zdarzenia położonego w strefie zamieszkania pojazdy pozostawia wielu kierujących udających się do pobliskiego Szpitala (...), którzy chcą uniknąć opłat za parking przyszpitalne, więc nie można wykluczyć, że taki był faktyczny cel pobytu obwinionej w tym miejscu. Na niekorzyść obwinionej przemawiać musi również to, że przekładając tablice rejestracyjne w pojazdach należących do niej utrudniała w ten sposób postępowanie. Dodatkowo nie przerejestrowując zakupionych przez siebie pojazdów również utrudniała to postępowanie. Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował natomiast dotychczasową niekaralność obwinionej i jej sytuację zdrowotną.

W świetle tych argumentów Sąd zdecydował się wymierzyć obwinionej karę, która w jego przekonaniu jest współmierna do okoliczności sprawy i ma przede wszystkim za zadanie skłonienia jej do ściślejszego przestrzegania przepisów ruchu drogowego i zachowań empatycznych wobec innych uczestników tego ruchu. Biorąc pod uwagę, sytuację materialną obwinionej Sąd uznał, że nie pozwala ona na obciążenie jej również kosztami postępowania i opłatą po myśli przytoczonych w wyroku przepisów.